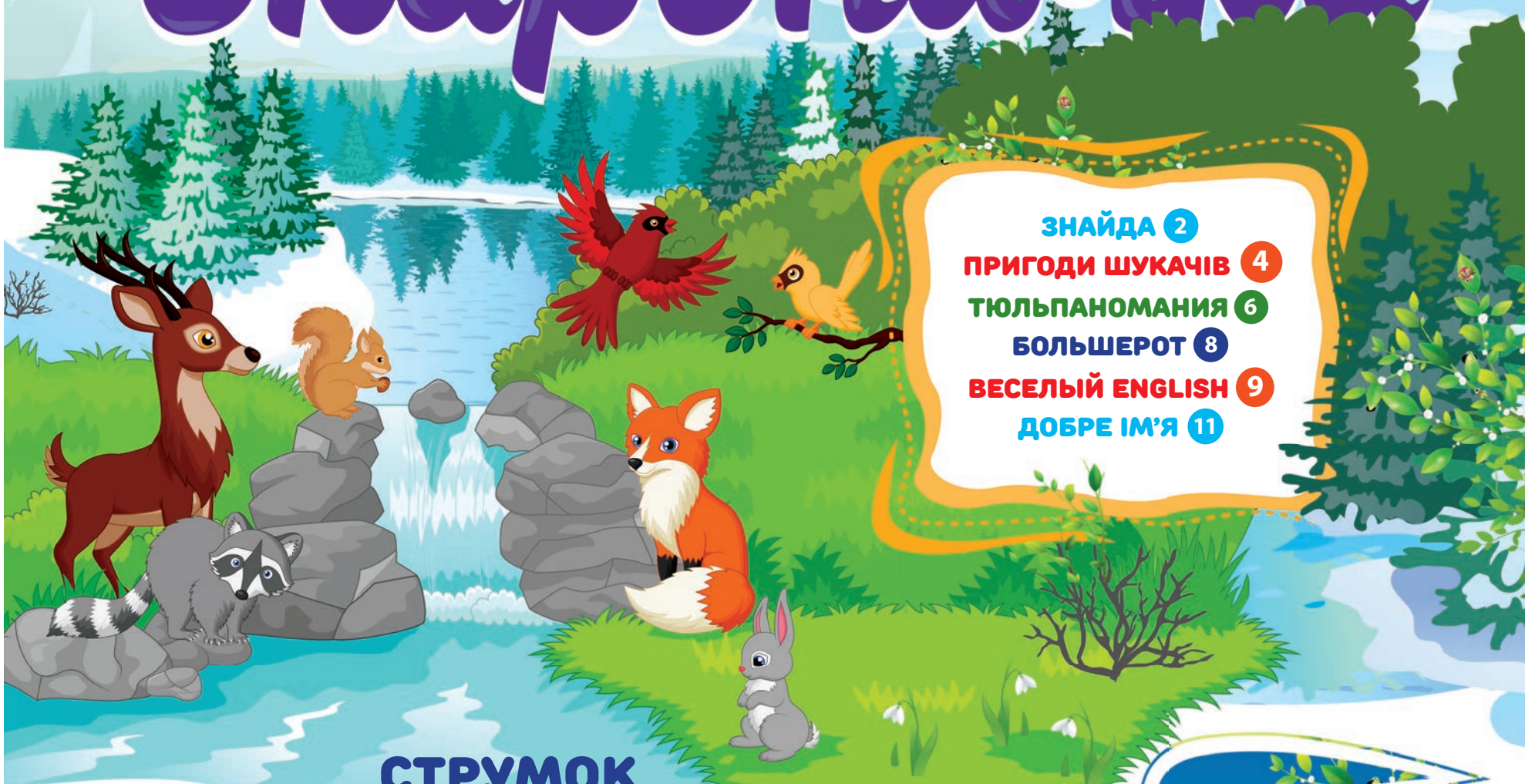

Скарбничка

СТРУМОК

Настала весна. У лісі ще панувала зима, і сонячні промені ледь пробіралися крізь густе гілля ялини. Та ось одного разу щось заворушилося під снігом. З'явився струмок. Він весело задзюркотів, намагаючись пробратися крізь грудки снігу. Раптом до нього прилетіли з берези синички.

– Що ви робите? – обурився Струмок.
– Ми хочемо пити, – хором відповіли синички.
– Летіть пити в інше місце! Геть звідси! – продзюрчав Струмок.
– Який невихований, – закивали головами пташки й полетіли.

А Струмок потік далі, розчищаючи собі дорогу крізь сніг. Раптом на його шляху опинилася велика грудка снігу.

– Посунься! Не бачиш, я поспішаю? – сказав Струмок.

– Куди це ти поспішаєш? – запитала Велика Грудка.

– А це тебе хай не обходить! – розгнівався Струмок. – Не посунешся, розтоплю!

Він почав повільно звідусіль оточувати Велику Грудку снігу й підтоплювати її. Через деякий час Велика Грудка розтанула й перетворилася на воду, що стала частиною Струмка.

– О, так значно краще, а то заважають мені на дорозі, – поважно сказав Струмок і попрямував далі.

За деякий час він дістався до галявини, на якій уже пробивалася перша весняна травичка.

– Як нецікаво ти живеш, – сказав невихований Струмок Зеленій Стеблинці.

– Чому ж нецікаво? – здивувалася та.

– Ну, стоїш ти на одному місці, сонце тебе сушить, вітер на тебе дме, може й узагалі зламати. А я біжу, куди хочу, нікого не боюся, – промовив Струмок і подзюрчав далі.

Струмок сам не помітив, як опинився на узліссі, де сонечко вже настільки пригрівало, що сніг майже весь розтанув. Побачивши Струмок, інші струмки почали вітати його: «Привіт, молодший наш братчику».

– А чому це я молодший?! – обурився він.

– Хіба ти не бачиш, що ми – великі й сильні струмки й можемо поглинути тебе, і тоді від тебе нічого не залишиться? Чому ти ображаєш усіх на своєму шляху?

– Ой, будь ласка, не треба! – злякався Струмок і почав благодіяти про порятунок. – Я більше нікого не ображатиму, слово честі!

– Обіцяєш? – запитав у нього Великий Струмок.

– Обіцяю! – підтвердив Струмок.

– Ну, гаразд. Течи собі на здоров'я, проте не забувай про свою обіцянку, адже тепер ми з тобою друзі. І пам'ятай: що посієш, те й пожнеш.

Струмок весело побіг далі, милуючись весняним перевтіленням природи й розмірковуючи: «Як добре, коли в тебе є друзі. Відтепер я всім допомагатиму й захищатиму їх».

ЗНАЙДА 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ТЮЛЬПАНОМАНІЯ 6

БОЛЬШЕРОТ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ДОБРЕ ІМ'Я 11

ПРОГУЛЯНКА

Дочекалися весни! І побільшали вже дні.
А ласкаве сонечко світить у віконечко.
Вийшов в двір гуляти я, слухать буду солов'я.
Гарно він співає, Бога прославляє.

Ще побачу я шпаків. Чорненькі ці пташки
Бігають у нас в дворі, збирають комашки.
Ось метелик поряд сів, крильцями тріпоче.
Я хотів його спіймать – він цього не хоче.

А ще дятлик прилетів, такий він гарненький...
Сам лікує деревце, яке вже слабеньке.
Милувався довго я цією красою.
Нас всіх Бог благословив гарною весною.

Людмила Мілютенко

ВЕСЕННИЕ ПЕРВОЦВЕТЫ

7

ПОРАНЕНИЙ СОЛДАТ

10

БАБОЧКА

– Кариночко, куди це ви зі Знайдою біжите? – вигукнула тітонька Тетяна, побачивши, як 4-річна дівчинка з песиком вискочили з двору й побігли на дорогу.

– Ми з татом ідемо до бабусі, зараз його наздоженемо!

Тітонька Тетяна – сусідка Карини, жінка вже немолода та хвора, але дуже добра й щедра. Тітонька любила дівчинку, а ще жаліла її. Батьки не піклувалися про доньку належним чином: мама пішла з дому й зникла безвісти, а тато любив проводити час зі своїми друзями. Тож дівчинка звикла бути вдома зі своїм вірним собакою Знайдою, який ніколи не залишав її саму. Часто в них не було їжі. Тоді Карина та Знайда бігли до тітоньки Тетяни. Вона смачно годувала їх, причісувала та вмивала дівчинку, розповідала їй цікаві історії та вчила Карину молитися.

Інколи тато відводив Карину до бабусі, що жила в сусідньому селі. Це було недалеко, потрібно було вийти за село і трохи пройти лісом. Сьогодні, коли тато виходив з двору, Карина чула, що він розмовляє по телефону з бабусею, і вирішила, що він їде до неї. Тож дівчинка захотіла наздогнати батька. Вони зі Знайдою сміливо вибігли за село й попрямували лісом. Тата не було. Зате були перші весняні квіточки! От би назбирати букет для бабусі... Кущик за кущиком, галявинка за галявинкою, і маленька дівчинка непомітно зайшла далеко в ліс. Аж до вечора вона шукала стежку, а коли настала ніч, щоб хоч якось зігрітися, Карина обняла Знайду, і вони заснули під деревом.

Минуло чотири дні, а Карина з собакою не могли знайти вихід з лісу. Якось тітонь-

ка Тетяна побачила тата дівчинки.

– Добридень, сусіде! Як там Карина в бабусі? Передайте їй вітання від мене, коли телефонуватимете.

– А зараз і зателефоную.

Чоловік почав розмову, аж раптом зблід, затремтів і ледве промовив:

– Карина зникла. Уже п'ятий день, як немає ані вдома, ані в бабусі.

Терміново розпочали пошуки: викликали бригаду поліцейських із собаками, залучили гелікоптер і кілька дронів, більшість жителів села прочісувала місцевість, але дитину не могли знайти. Минуло ще 5 днів. Надія знайти Карину згасла.

Одного вечора тітонька Тетяна зайшла до тата Карини й запропонувала помолитися разом. Вони благали Господа, щоб Він зберіг дівчинку від диких звірів і поганих людей і привів її якнайшвидше додому.

Коли Карина прокинулася наступного ранку, Знайди поруч не було. Дівчинка розплакалася, адже залишилася зовсім сама. А тим часом пес у пошуках їжі побіг прямісінько до тітки Тетяни. Жінка відразу викликала поліцейських із собаками. Не минуло й години, як брудну й голодну дівчинку привели додому.

– Бог так швидко відповів! – зі сльозами на очах сказав тато, обіймаючи свою маленьку донечку. – Обіцяю, що більше не залишати тебе саму, моя любя, дбатиму про тебе, адже я дуже люблю тебе!

І тато дотримується слова. Життя його змінюється на краще. Тепер вони разом моляться, щоб Бог знайшов їхню маму.

НЕПОСЛУШНИЙ ЩЕНОК УБЕЖАЛ ОТ ДЕВОЧКИ. ПОМОГИ ИМ ПОСКОРЕЕ НАЙТИ ДРУГ ДРУГА.

ЯКА ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ?

$$3 \text{ dogs} = 15$$

$$2 \text{ dogs} + 2 \text{ dogs} = 14$$

$$3 \text{ dogs} + 3 \text{ dogs} = 16$$

$$2 \text{ dogs} + 1 \text{ dog} \times 3 \text{ dogs} = ?$$

РЕШИ ПРИМЕРЫ И РАСКРАСЬ КАРТИНКУ.

Розовий - 8

Голубой - 4, 5, 15

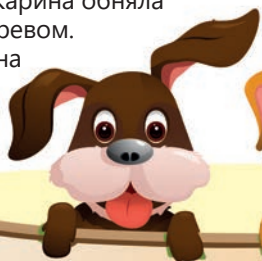
Серий - 10, 12, 22

Зелёный - 6, 9, 11

Жёлтый - 7, 13, 18

Коричневый - 3, 14

САМЫЕ ГЕРОИЧЕСКИЕ ПОСТУПКИ СОБАК

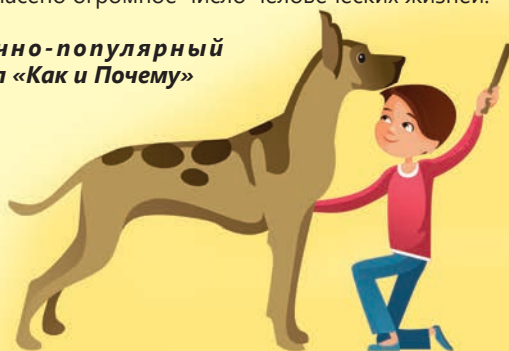
Ездочная собака Балто. Этот случай произошел в 1925 году на Аляске, в городке Номе, где случилась эпидемия дифтерии. Ситуация была критической, необходимые лекарства закончились. Затерянный в снегах городок был на грани гибели, ведь отправить самолеты за лекарствами было невозможно из-за бури. Тогда приняли решение переправить сыворотку в Ненану (1085 км от места трагедии), оттуда же надо было вывозить препараты на упряжках собак. За препаратами выехал погонщик на собачьей упряжке, но на обратном пути он потерял сознание. Тогда вожак упряжки пес Балто взял руководство на себя и вывез погонщика и груз к городу, несмотря на буран. Так ездочная собака спасла целый город.

Спасатель Барри. Сенбернарны ассоциируются со спасателями в лавиноопасных районах Альп, с аптечкой на боку. Эта крупная порода собак-спасателей появилась при монастыре св. Бернара, в высокогорных районах Альп, где и стала олицетворением спасения людей из снежного плена. Собака совсем не боится снегов и холода из-за своего плотного меха, а ее нюх и слух позволяют обнаруживать людей, находящихся глубоко под снежными завалами. Самым известным альпийским спасателем стал сенбернар Барри, который служил при монастыре и спасал людей в начале 19 века. Говорят, что он спас 40 человек, включая мальчика, попавшего в пещеру, которого пес нашел, согрел и унес домой.

Сапер Джульбарс. Огромную славу получил пес Джульбарс. Собака служила в минно-розыскной службе. Несмотря на свою беспородность, Джульбарс обладал уникальным нюхом и проницательным умом. Он нашел 468 мин, около 150 снарядов, спасая людей и уникальные архитектурные памятники. Собака смогла разминировать киевский Владимирский собор, пражские замки и Дворцы над Дунаем, а также венские соборы.

Санитар Мухтар. В военное время собаки активно помогали санитарам в их непростом деле спасения раненых. Мухтар, выполнявший такую работу, сумел спасти более 400 человек. Также этот пес спас и своего проводника, который получил контузию и едва ли смог бы выжить без помощи своего верного пса. Собаки-санитары определяли, жив ли человек, и, находя раненого, приводили его в сознание и помогали перебраться в безопасное место. Таким образом было спасено огромное число человеческих жизней.

Научно-популярный журнал «Как и Почему»

Шерсть у кота Васьки темнее, чем у Мурзика, но светлее, чем у Пушка. Какой кот самый светлый? Какой кот самый темный?

Васька

Мурзик

Пушок

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ.

ЗНАЙДИ СЕРЕД ПАНД ПЕСИКА.

ЗНАЙДИ 7 ВІДМІННОСТЕЙ.

Из-за беспорядка и суматохи все яйца растерялись и перепутались. Помоги каждому животному найти потерянное яйцо.

ВЕСЕННИЕ ПЕРВОЦВЕТЫ

Светлана Ясенецкая

В окруженном лесом городке жил лисенок Тоша. На первый взгляд Тоша был хорошим, прилежным первоклассником. Но на самом деле с поведением у лисенка были большие проблемы, да и с культурой и вежливостью наш юный друг был явно не знаком.

Однажды шел Тоша в школу и увидел поляну, усыпанную дивными белыми цветами. Была еще ранняя весна, и цветы в это время были большой редкостью. Решил Тоша на обратном пути нарвать цветов для букета маме. Время в школе пролетело в мечтах о том, как мама обрадуется букету и сразу же забудет о вчерашней двойке, которую Тоше учительница поставила за невыполненное задание по математике. Так замечтался Тоша, что даже не услышал рассказ учительницы о весенних первоцветах, о том, какие они нежные и прекрасные, как радуют наш глаз ранней весной. Говорила учительница и о том, что практически все эти цветы занесены в Красную книгу и их ни в коем случае нельзя срывать. Но этого юный лисенок-мечтатель не услышал...

По пути из школы Тоша свернул на полянку и нарвал две огромные охапки цветов. Довольный сделанной работой лисенок отправился домой. Мама была еще на работе, поэтому ему пришлось спрятать цветы и терпеливо ждать.

Мама Тоши работала на почте, куда ежедневно приходили жители города по разным делам. Все городские новости передавали на почте. За несколько минут до конца рабочего дня на почту прилетела Сорока:

– Вы только представьте, какой-то хулиган сорвал все подснежники на поляне! – прокричала Сорока и полетела дальше по городу новость разносить. Узнав о цветах, жители города очень опечалились. Эту полянку берегли. Каждый год по радио, телевизору и в школе рассказывали о первоцветах, о том, что они очень редкие цветы, занесенные в Красную книгу, и их ни в коем случае нельзя срывать. Но кто-то сорвал...

Мама Тоши шла домой расстроенная, всю дорогу думая о том, кто же мог сорвать цветы. Когда она шла в дом, к ней выскочил радостный Тоша. Лисенок что-то прятал за спиной.

– Мама, почему ты такая грустная? Я тебе сюрприз приготовил, – Тоша протянул маме букет.

Увидев те самые цветы, которые обсуждали жители города, мама не смогла сдержать слез.

– Что же ты натворил?.. – только и смогла произнести она.

Лисенок понял, что его сюрприз еще больше расстроил маму. А когда вечером в сводке новостей рассказали о сорванных цветах и о том, что разыскивается тот, кто их сорвал, до Тоши дошло, что он натворил.

Чтобы исправить ситуацию, Тоше пришлось засадить цветами все клумбы города и перечитать всю Красную книгу, чтобы запомнить охраняемые растения. У жителей города лисенок попросил прощения за свой поступок и пообещал всегда беречь природу.

САЛАТ «ПІДСНІЖНИКИ»

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

• перепелині яйця – 5 шт.

• свіжі огірки – 2 шт. • соєвий майонез або сметана – 4 ст. л.

• зелена цибуля

• сіль

1 Помий огірки й наріж їх кубиками.

2 Помий зелену цибулю й наріж дрібними кільцями.

3 Цей салат матиме ефектний вигляд у прозорих великих склянках. На дно склянок виклади кубики огірка. До огірків додай 2 ст. л. соєвого майонезу або сметани. Спробуй помістити заправку на овочі так, щоб вона не торкалася стінок склянки.

4 Додай дрібку солі. «Бісером» із зеленої цибулі засип соєвий майонез або сметану так, щоб соусу не було видно.

5 Попроси маму допомогти тобі відварити перепелині яйця. Провари їх протягом 2 хвилин, зніми з вогню й залиш у гарячій воді ще на кілька хвилин. Остуди їх у холодній воді, почисти й ножем, роблячи зигзаги, розріж на дві половинки. Отримаєш симпатичні «квіточки».

6 Виклади половинки перепелиних яєць зверху на зелені овочі. Ось тобі й галявинка з пуп'янками перших весняних квітів. **Смачного!**

УРОК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1 ЗАВДАННЯ

Прочитай слова й склади з них речення. Напиши в кружечках порядок слів у кожному реченні.

○ ○ ○ ○ ○ ○ 1
ГІЛКИ СТИБАЄ З ГІЛКУ НА БІЛЧЕНЯ

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
ВТЕКЛИ З ЛИСИЦЕЮ ПОЧУЛИ ВОВК І КРИК

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
ДУБОМ ПІД СІВ ГУСТИМ РОЗЛОГИМ КОТИК

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
СПІВАЄ ТА ПТАШЕЧКА СТІЧАЄ ВЕСНУ КОЖНА

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
ЯК ВДОМА ДІВЧИНКА ОПИНИЛАСЯ НЕЗЧУЛАСЯ,

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
КАМІНЬ БРАТИ УВІЙШЛИ І ВІДВАЛИЛИ В ПЕЧЕРУ

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
ЗГАДАЛА СВОЄ ВОНА ПРО НА МИТЬ ДИТИНСТВО

2 ЗАВДАННЯ

Напиши в клітинках кросворду антоніми до запропонованих слів.

АНТОНИМИ – СЛОВА, ПРОТИЛЕЖНІ ЗА ЗНАЧЕННЯМ.

1. Мінливий	6. Штучний	11. Уявний
2. Марнотратний	7. Невдалий	12. Ледачий
3. Давній	8. Утомлений	13. Останній
4. Агресивний	9. Шкідливий	14. Бездушний
5. Невихований	10. Спростований	

3 ЗАВДАННЯ

З'єднай лініями зображення тварин з відповідними фразеологізмами. Впиши пропущені слова.

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ – ЦЕ СТІЙКІ СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ, ЯКІ СПРИЙМАЮТЬСЯ ЯК ЄДИНЕ ЦІЛЕ.

Ведмідь _____ на вухо наступив
(про людину, позбавлену музичного слуху)

_____ в овечій шкурі
(людина, що приховує лихі наміри)

Битися як _____ об лід
(марно докладати зусиль)

Як _____ на міліні
(перебувати у скрутному становищі)

_____ душа
(про людину, яка всього боїться)

Темна _____
(про людину, чиї моральні якості невідомі)

_____ сльози
(вдавані, нещирі сльози)

Де _____ заритий
(з'ясувати правду, істину)

Як з _____ вода
(про людину, якій усе байдуже)

Пише як _____ лапою
(про людину з поганим почерком)

4 ЗАВДАННЯ

Сашко виконував домашнє завдання з української мови й припустився деяких помилок. Допоможи хлопчику виправити їх і запиши речення правильно.

- Мова постійно збагачує новими словами.
- На березі ми побачили старий човен.
- Маленька качечка намагалася підплисти ближче до лебідя.
- У нашому місті живе декілька мільонів людей.
- В ранці я їм пластівці з молоком.
- Інженер побудував величезну ракету.
- Цю лінію потрібно було намалювати по середині трикутника.
- В літку я люблю відпочивати на морі.
- Водій не помітив повороту право-руч.
- Щотижня ми з друзями катаємося на роliках.

5 ЗАВДАННЯ

Кораблик

Ракета

Свічник

Рушник

Карета

Паркан

Равлик

Капкан

Літак

Додаткове завдання: придумай самостійно риму до слова Літак

РИМА – СПІВЗВУЧЧЯ В ЗАКІНЧЕННІ ДВОХ АБО КІЛЬКОХ СЛІВ.

Розфарбуй малюнок: живі предмети – червоним кольором, неживі предмети – синім кольором, ознаку предмета – зеленим кольором, дію предмета – жовтим кольором.

НАСТОЯЩИЙ ДРУГ

Светлана Горева

Была весна. Солнце светило ярко, снег почти растаял. А Миша очень ждал лето. В июне ему исполнится 12 лет, и родители обещали подарить ему на день рождения велосипед, о котором он давно мечтал. Мальчик хорошо учился в школе, и мама с папой, а иногда и бабушки с дедушками давали ему деньги в качестве похвалы за отличное поведение или хорошие отметки. Миша не тратил эти деньги, а копил. С начала учебного года у него накопилась значительная сумма, и мальчик хотел предложить родителям купить ему за эти деньги велосипед раньше дня рождения, уж очень ему хотелось покататься.

У Миши был лучший друг Пашка. Они сидели с ним за одной партой и были, как говорили учителя, «не разлей вода». Пашка был старостой в их классе.

Однажды Наталья Григорьевна предложила поехать всем классом на экскурсию, а деньги поручила собирать старосте. Паша не только записывал, кто сдал деньги, но и аккуратно складывал все деньги в пакет, а затем в рюкзак, чтобы не потерять.

И вот незадолго до экскурсии Пашка потерял этот пакет. Он отлично помнил, как положил его в рюкзак, а потом побежал с друзьями играть в футбол на школьном стадионе, а рюкзак так и остался в раздевалке. Он вытряхнул все содержимое рюкзака на пол и с надеждой перебирал каждую тетрадку, но пакета не было.

– Наверное, украли... – расстроился Пашка.
– Да нет, скорее всего, ты просто его выронил где-нибудь, – предположил Миша.
– Что я скажу ребятам и учительнице? Может, объявление дадим: «Потерян пакет с деньгами»?

Ведь это же какая сумма...

– Да кто тебе поверит? Если его и нашли, то, наверное, себе забрали.

Миша на минуту задумался, затем воскликнул: «Как я сразу не догадался?! Жди меня здесь, скоро буду». Через полчаса Миша вернулся со своей копилкой: «Сколько надо?» Паша отсчитал нужную сумму, остальное вернул Мише. «Миша, спасибо тебе! Я всегда знал, что ты – настоящий друг! – одарил Мишу улыбкой Пашка. – А на что копил?» «Да уже неважно», – с легкой грустью ответил друг.

Вечером мама заметила, что копилка почти пуста. Она позвала в комнату Мишу.

– Не удержался, потратил, да?
– Потратил.
– А на что?
– Понимаешь, мам, Пашка как наш староста должен был собирать деньги на экскурсию, он их собрал, а потом потерял, вот я ему и отдал.
– А точно потерял?
– Точно! Пашка бы никогда меня не обманул, я это точно знаю.

– Ну ладно, отдал, так отдал. А вообще ты поступил как настоящий друг.

На следующее утро Миша проснулся от какого-то странного звука. Он открыл глаза и увидел, как папа опирается на руль новенького блестящего велосипеда и звонит в звонок.

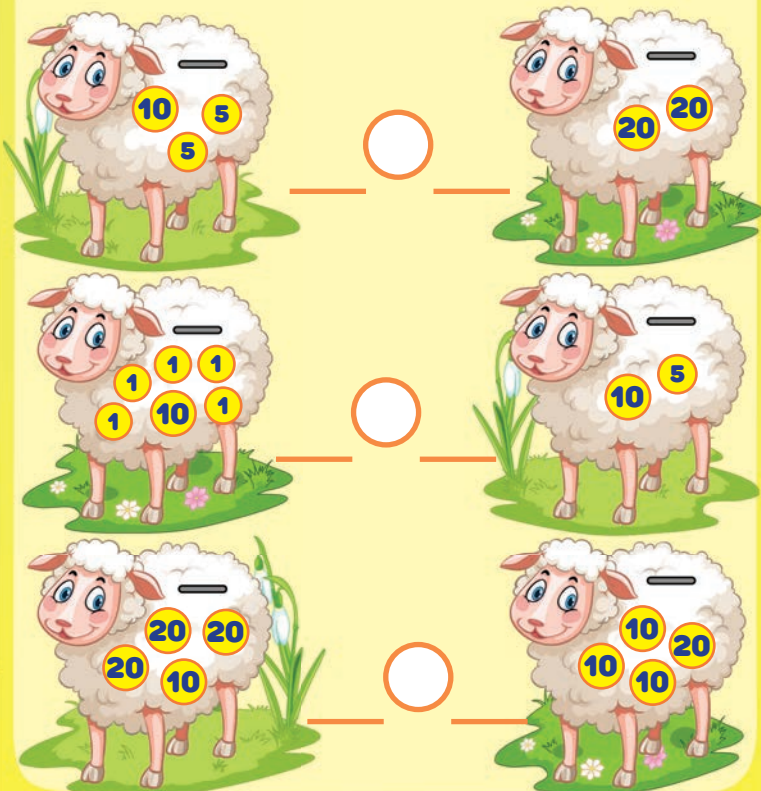
– Папа, вы купили мне велосипед?! Но ведь до моего дня рождения еще 2 месяца. Да и не заслужил я, деньги взял и отдал...

– Как раз заслужил! Чего до лета ждать? Снег-то почти растаял. Беги к Пашке и зови его скорее кататься.

ПРОЙДИ ЛАБИРИНТОМ ДО ВИХОДУ Й ПРОЧИТАЙ ВІДОМЕ ВИСЛОВЛЮВАННЯ ІНДІРИ ГАНДІ. ЗАПИШИ ЦИТАТУ, РОЗСТАВИВШИ РОЗДІЛОВІ ЗНАКИ САМОСТІЙНО.

У	Р	Н	Д	О	Е	Ж	О	М	Е
А	Л	Е	Н	Д	Н	И	Ж	У	Н
Н	Л	Ж	О	Н	Д	О	Н	А	Т
И	М	У	М	Х	О	Г	А	П	О
Е	Н	Р	Щ	В	И	Е	Ж	Ь	Т
Д	Т	У	К	Ч	Т	У	Н	С	И
И	Т	Є	И	Е	Т	Е	Щ	Н	Я
С	С	І	З	У	Л	А	К	А	Е
Н	Н	Ш	Л	К	З	В	Я	М	З
У	Т	И	М	И	В	О	Л	И	Ч

ОПРЕДЕЛИ, КАКАЯ СУММА ДЕНЕГ НАХОДИТСЯ В КАЖДОЙ КОПИЛКЕ. СРАВНИ. НА СКОЛЬКО ОДНА СУММА БОЛЬШЕ ДРУГОЙ?

МАНДРІВКА ЧАСОМ – ІСТОРІЯ СКАРБНИЧКИ

Мабуть, небагато людей, у яких удома немає скарбнички. Одні використовують її за призначенням – кидають туди дрібні гроші, а інші використовують її як елемент декору. Однак більшість навіть не здогадується про те, коли і де виготовили перші «банки» для зберігання грошей.

Історія скарбнички починається ще в Стародавній Греції. До цієї епохи належить найдавніша скарбничка, що збереглася. Ця реліквія була виготовлена у вигляді храму, з прорізом для грошей на фронтоні.

У 17 столітті скарбничку почали використовувати в Стародавньому Китаї. Щоправда, тоді вона мала форму звичайної кружки на замку. У неї збирали пожертви. Цікаво, що на самій «скарбничці» обов'язково вказували інформацію про те, на що витратять зібрані кошти. До того ж людина, яка збирала пожертви, сама відкривала цю «грошову» кружку не могла.

Після Китаю скарбнички з'явилися на Русі, а згодом у Європі. На

Русі для збору коштів використовували звичайний ящик, правда, обкований міцними сталевими смугами. Таку «скарбничку» задля безпеки берегли біля узголів'я, коли лягали спати. А в Європі скарбнички робили зі шкури тварин. Мішечки на поясах завжди носили на собі.

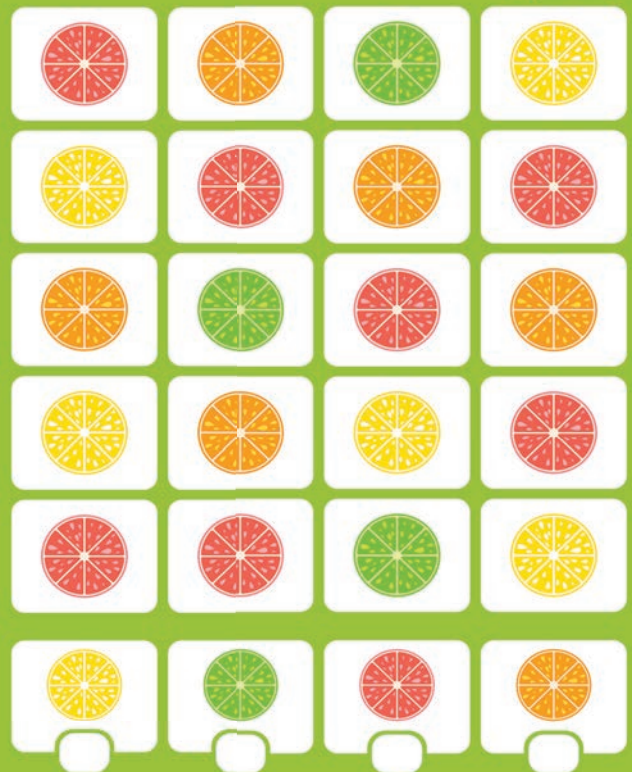
Перший прототип свинки-скарбнички з'явився в середньовічній Англії. Щоправда, спочатку це були не свинки, а звичайні кружки або горщики з дешевої глини (pygg). Зрештою через неправильне тлумачення слова «pygg» гончарі почали виготовляти скарбнички у вигляді свинки (англ. pig). Відтоді скарбнички у формі

тварин поширилися.

Нещодавно в Японії з'явилася розумна скарбничка-камікадзе. Вона навчає людей пунктуальності й відповідальності. Якщо в скарбничку в належний час не вкинути монетку, вона... розсипається!

ПОЛІЧИ ЦИТРУСИ.

ТЮЛЬПАНИ ІЗ СЮРПРИЗОМ

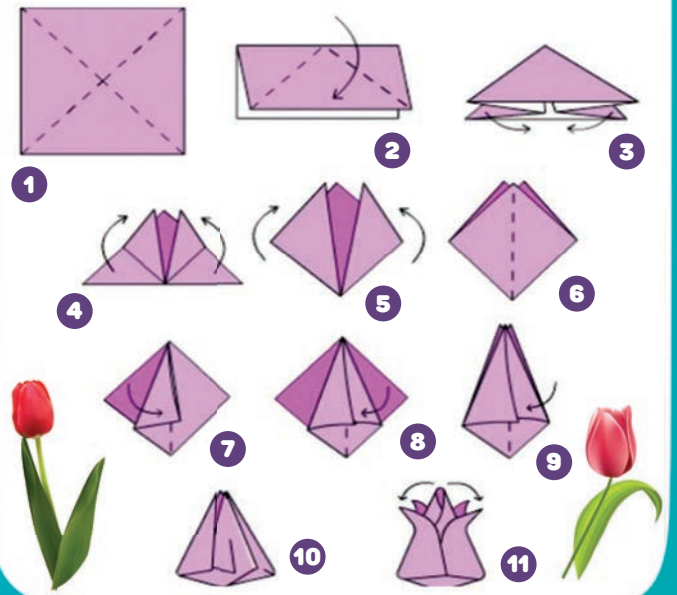
Такий незвичайний подарунок порадує і маму, і сестричку, і бабусю. Ще б пак: у квітах, зроблених власноруч, – частинка твоєї душі, любові й турботи про найближчих людей.

Тобі знадобляться:

- гофрований папір;
- цукерки;
- тейп-стрічка (клейка стрічка з тканини);
- скотч;
- дріт;
- плоскогубці.

ОРИГАМИ

1 Візьми рожевий гофрований папір і наріж смужками 20х2 см.

2 Перекрути кожну смужку посередині на один поворот, зверни вдвічі.

3 За допомогою скотчу прикріпи цукерку до дроту.

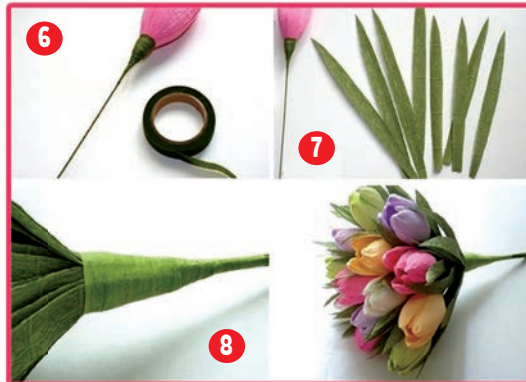
4 Тейп-стрічкою прикріпи пелюстки до основи бутону. Спочатку примотай одну частину смужок, накладаючи їх одна на одну, а потім – іншу. Отримаєш тюльпан з трьома пелюстками.

5 Наступні пелюстки примотай у такий самий спосіб. Упоратися із завданням тобі допоможе фото.

6 Обмотай основу квітки й стебло тюльпана тейп-стрічкою.

7 Із зеленого гофрованого паперу виріж листя, примотай до стебла за допомогою тейп-стрічки.

8 Збери тюльпани із гофрованого паперу в букет, обмотай тейп-стрічкою. **Готово!**

ТЮЛЬПАНОМАНИЯ

Что можно было купить, отдав продавцу два вагона пшеницы, четыре вагона ржи, четыре тучных быка, восемь откормленных свиней, 12 овец, несколько бочонков с вином и пивом, два бочонка масла, 450 килограммов сыра, кровать, новый костюм и серебряный кубок? В 1630 году именно столько некто заплатил за единственную луковицу тюльпана.

Популярность тюльпанов, завезенных в Голландию в 1571 году, возрастала, пока не началась «тюльпаномания» – повальное увлечение, длившееся несколько лет. Люди надеялись, что из купленной ими луковицы вырастет разноцветный цветок, который считался очень ценным. Они покупали и продавали луковицы за сотни и даже за тысячи долларов. Некоторые продавали все свое имущество, чтобы купить одну или две луковицы тюльпана.

Со временем «тюльпаномания» утихла, и что же? Остались лишь луковицы и множество разочарованных людей.

Чувство удовлетворенности жизнью не приходит с деньгами. Оно зависит не от земных ценностей. В Еккл. 2 Соломон заявляет, что у него было все – дома, виноградники, сады и парки, музыканты и рабы. У него было больше скота, чем у любого жителя в Иерусалиме, много серебра и золота. Все, что он мог пожелать, было его. В заключение он подводит итог, что «все – суета и томление духа, и нет от них пользы под солнцем!»

Иисус знал, что ничто на этой земле не может принести удовлетворенность – ни деньги, ни самый ценный тюльпан, ничто другое. Он дает нам лучший совет: «Собирайте себе сокровища на небе. Ибо где сокровище ваше, там будет и сердце ваше».

ТУРБОТА ПРО МАТУСЮ

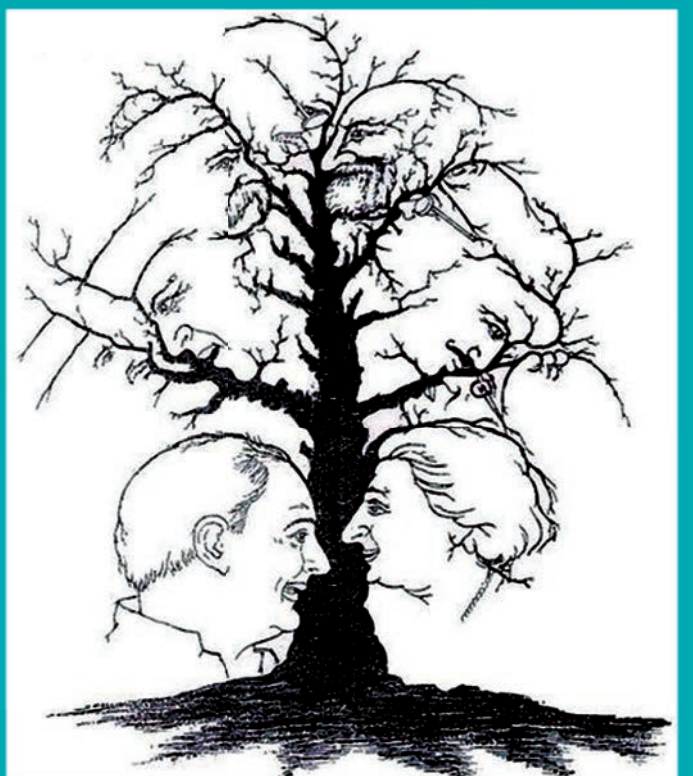
Надійшла весна прекрасна,
Сонце сяє ясно!
Тому й радощів багато,
Що вже скоро свято!

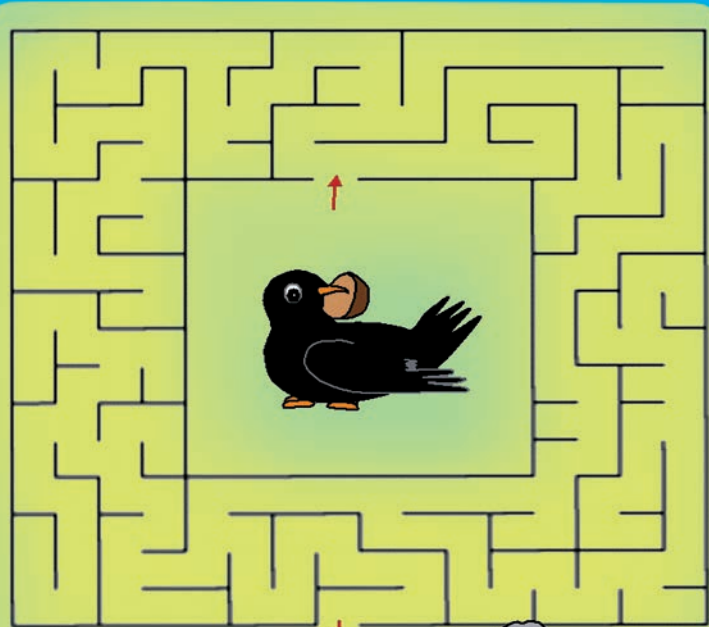
Я заздалегідь матусі
Подаруночок готую:
Квітку дбало доглядаю,
Щоб розквітла – поливаю!

Я молюся за матусю,
Слухатися прагну.
Хочу Господа любити
І добро усім робити!

Алла Кривоносова

СКІЛЬКИ ОБЛИЧЬ ТИ БАЧИШ НА МАЛЮНКУ?

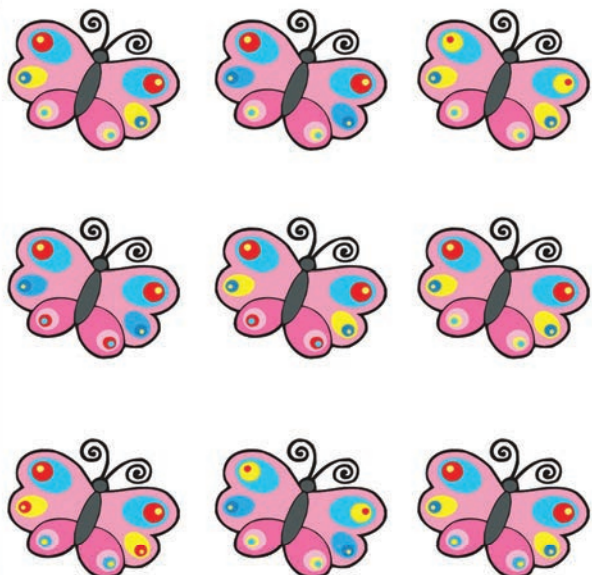
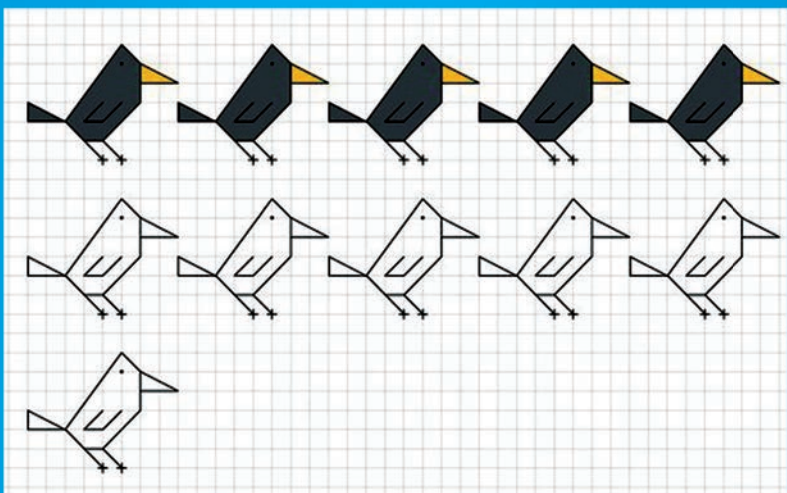
**ПРОЙДИ
ЛАБИРИНТ.**

Художник допустив багато помилок, на-
рисовав, як Ілія жил в пустині. Обведи
нелепости, які тобі вдалося виявити.
Прочитай об Ілії в Біблії (3 Царств 17:1-6).

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

**ЛИШЕ ДВА МЕТЕЛИКИ
ОДНАКОВІ. ЗНАЙДИ ІХ.**

БОГ ЗАБОТИТЬСЯ ОБ ІЛІИ

Ахав був царем Ізраїля. Он був гірше всіх царів, які правили до нього. Крім того, він одружився на Ієзавелі. Це була красива жінка, але дуже злая. Вона не визнавала живого Бога і стала посилає воїнів убивати пророків – слуг Господа. Швидко Ієзавель наказала всім народу поклонятися її богу – ідолу Ваалу. В результаті ізраїльський народ відвернувся від Господа і став поклонятися Ваалу.

В невеличкому селі жив пророк Ілія. Він дуже любив Господа і був розчарований тим, що Божий народ не чить живого Бога. Ілія став молитися про це Господу.

В наказання за непокорність ізраїльського народу Господь вирішив навести на цю землю засуху. Пророк Ілія, від якого Господь не ховав Своїх планів, знав це. І ось він йде до царю Ахаву повідомити йому про те, що буде засуха по всій землі. І сказав Ілія царю Ахаву: «Жив Господь, Бог Ізраїлев, перед Ким я стою! В ці роки не буде ні роси, ні дощу, тільки по моєму слову».

Ймовірно, Ахав настільки був здивований сміливими словами Ілії, що йому не відразу прийшло в голову наказати

стражі арештувати його, і пророк благополучно покинув палац. Але що ж Ілії робити далі? Несомненно, жорстокий цар і його жінка спробують убийство його.

Ілії ж було слово від Господа: «Пойди звідси і ховайся у потік Хоразан... З цього потоку ти будеш пити, воронам ж я наказав годувати тебе там».

Ілія поспішив сховатися там, де показав йому Бог. Цар Ахав міг швидко розшукати людей по всій країні, щоб знайти його! Але Бог підготував це місце для пророка,

тому він міг знаходитися тут, нічого не боячись.

Кожного ранку і кожного вечора ворони стали літати до Ілії і приносити йому в клію їжу. Так продовжувалося кожен день, тиждень за тижнем. А з потоку Ілія утолював жажду.

Ілія довіряв Господу і намагався бути йому повністю послухним. Він став першим людиною на землі, до якої доставляли спеціальну допомогу по повітрю птахи!

Запам'ятай: Бог береже кожного, хто любить Його і залишається йому вірним.

ПОРАНЕНИЙ СОЛДАТ

Хелен Робінсон

Плачучи від болю, Моріс упав на землю. Його поранили. Він не міг рухатися. Його військова частина перебувала в центрі бою, тому медики були не в змозі дістатися до нього.

Настала ніч. З величезними зусиллями Моріс доповз до невеликого окопу. Він відчував неймовірну слабкість, оскільки втратив багато крові й протягом усього дня нічого не їв. Раптом він згадав про залишок продуктового пайка, що був у нього в сумці. Якби тільки у нього були сили відібрати пряжку на сумці – але, на жаль, він не міг зробити навіть цього. Йому здавалося: якщо він не поїсть щось найближчим часом, то неодмінно помре.

Раптом, почувши незвичайний звук, Моріс розплющив очі. Він побачив курку, яка наближалася просто до нього. Курка підійшла до його руки і знесла яйце. Моріс взяв яйце і з'їв його. Незабаром його самопочуття поліпшилося.

Наступного дня курка прийшла знову й знесла ще одне яйце. Те ж саме сталося й наступного ранку.

Так тривало п'ять днів. Завдяки цьому Моріс зміг дочекатися завершення бою, коли його змогли віднести до лікарні.

Моріс зрозумів, що це Господь подбав про нього, подібно до того, як ворони годували пророка Ілію. Бог завжди турбується про нас, а іноді – незвичайним чином.

РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАДИ Й РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

21 : 3 = ...

18 : 3 = ...

24 : 3 = ...

15 : 3 = ...

27 : 3 = ...

30 : 3 = ...

12 : 3 = ...

МЕШКАНЦІ ПРІСНИХ ВОДОЙМ РОЗВ'ЯЖИ КРОСВОРД.

1. Він завжди повзе не так, звється ця тварина...

2. По воді сугає стрімко. Ніг не намочить...

5. Чорні смуги сяють збоку, плавець гострий має...

4. Срібно-золотавий плащ зроду носить пан...

6. Дім повзе на кущах лапках. Це повільна...

7. На річці – справжній інженер. Буде греблю всім...

3. Нишпорить імлистим дном Вусач-риба, риба...

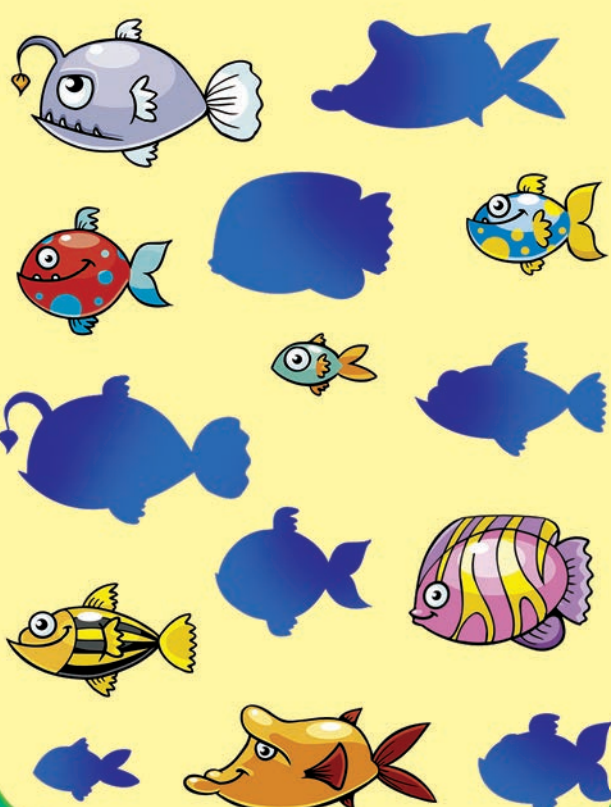
10. Норов має хвацький, лютий. Звється ця хижака...

8. Невибagliва до їжі рибка, Хробаків, личинок любить...

9. «Ква» та «ква», – кричить нахаба. Здогадалися? Це...

11. Як і щука, він хижак: Тихо будь! Пливе...

ПОДБЕРИ ТЕНЬ ДЛЯ КАЖДОЇ РЫБКИ.

ГІРКА ПРАВДА

Іринка і Настя запрошені сьогодні до сусідки Марійки на день народження. Вони разом ходили в дитсадок, а незабаром разом підуть у перший клас. День був сонячний. Подружки зранку збиралися разом попийти чаю з тортом, а потім Марійчин дідусь пообіцяв піти з ними до кінотеатру, куди привезли справжній зоопарк: змії, хамелеонів, павуків і навіть величезного крокодила.

О дев'ятій ранку причепурені Іринка й Настя з букетом квітів і книгою про котів у руках подзвонили у двері. Вони відразу відчинилися, і дівчата пройшли до великої кімнати, де на них чекав накритий до сніданку стіл. Привітавши подругу зі святом, дівчата зручно вместилися на дивані, чекаючи ще на одного гостя – дідуса.

– Подивіться, що мені подарували! – звернулася до подруг Марійка.

На маленькому столику була ціла колекція звірат із порцеляни. Кого тут тільки не було: ведмедця з трьома ведмежатами, тигр, лев, мавпочки, бегемот і сім'я слоників. Дівчата роздивлялися фігурки, а Марійка побігла відчиняти двері – дідусь прийшов. Цієї миті Настя, яка тримала в руках маленьке ведмежатко, впустила його дотолу. Перелякана дівчинка побачила біля своїх ніг ведмежа з відбитою лапкою.

– Ой, що ж тепер буде? Марійка не захоче зі мною товаришувати!.. Я заховаю ведмежа, а ти нічого їй не кажи, добре?

Іринка сумно подивилася на Настю. Настрій був

зіпсований. Ведмежа засунули під диван. До кімнати зайшла радісна Марійка та її дідусь Микола Іванович.

– Ну що, подружки, скуштуємо частування й поїдемо на звірів дивитися? – запитав він і вмовився за столом, запрошуючи решту.

Гості сіли, мама іменинниці розклала їжу по тарілках. Настя й Іринка, здавалося, забули про неприємну подію. Після чаю зі смачним тортом усі почали швидко збиратися на прогулянку.

– Та в тебе вдома цілий зоопарк! – вигукнув дідусь, лише зараз помітивши порцелянові іграшки. – Які гарні ведмежата!

– Це мама-ведмедичка, а це дві дочки й синочок. Подивися, які вони різні, – підбігла до столика Марійка.

– Я бачу лише двох дочок, а де ж синочок? – здивовано сказав дідусь.

Марійка розгубилася.

– Дівчата, скільки було ведмежат? – запитала вона.

– Двоє, – ледь промовила Настя.

А Іринка, почервонівши, відповіла:

– Троє.

А потім були сльози, докори й вибачення. Розбите ведмежа дістали з-під дивану, а Микола Іванович утішив онуку: «Повернемося після прогулянки, я склею. А ти, Настуне, запам'ятай, що гірка правда завжди краща за солодку брехню».

Л. Скрипник

БОЛЬШЕРОТ

Многие животные строят себе различные дома. Не исключение и рыбы. Не доводилось ли вам слышать о рыбке, которая называется большерот? Она живет в теплых морях вдоль южного и юго-восточного побережий Азии.

Англичане называют эту рыбу «копатель колодез». Это название свидетельствует о ее удивительных способностях: большерот действительно роет в грунте узкую вертикальную норку, весьма похожую на колодец. Эта рыбка как нельзя лучше приспособлена для такой работы: у нее большой рот и очень длинная нижнечелюстная кость. Она легко роет донный грунт, а потом выносит лишнее из будущей норки, набивая им полный рот. Так что он работает не хуже ковша экскаватора.

Когда большерот заканчивает рыть норку, он собирает маленькие кусочки раковин и кораллов и укрепляет ими стенки своего жилища, так же, как люди укрепляют стены колодезев камнями. Проголодавшись, большерот высывается из норки и ждет, когда мимо проплывет какой-нибудь «лакомый кусочек». Но при первых признаках опас-

ности он мгновенно ретируется в свой колодец – как правило, хвостом вперед. Но если опасность действительно серьезная, большерот ныряет в норку вниз головой – так быстрее.

Бессмысленно верить тому, что большерот мог приобрести свое умение постепенно, в процессе эволюции. Возможно ли с течением времени научиться тому, как нужно рыть норку, как укреплять ее стенки осколками коралла и раковинами – в общем, делать то же, что делают люди при строительстве колодца? Если он действительно учился этому, то сколько бедных рыбок было погребено под стенками обвалившихся неудачных норок, пока большероты наконец-то научились их укреплять? И как большерот смог отрастить себе такие длинные челюсти, чтобы их можно было использовать как лопату? Теория эволюции не в состоянии ответить на эти вопросы. Большерот – действительно удивительное чудо Божьего творения.

Джефф Чепмен

Веселый English

SPRING ВЕСНА

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

gardening
[га:дэнин:] –
садоводство

rainbow
[рэйнбоу] –
радуга

seeding
[си:дин:] –
посев

butterfly
[батэ:флай] –
бабочка

blossom
[блосом] –
цветение

shower
[шауэ:] –
ливень

umbrella
[амбрэла] –
зонтик

raincoat
[рэйнкоут] –
дождевик

planting
[плэнтин:] –
посадка растений

grass [гра:c] –
трава

flowers
[флауэрс] –
цветы

bee [би:] –
пчела

TASK 2

Look at the pictures, choose and circle the correct option.
Взгляни на картинки, выбери и обведи правильный ответ.

- a) rainbow
- b) shower
- c) bee
- d) planting

- a) rainbow
- b) blossom
- c) grass
- d) butterfly

- a) flowers
- b) raincoat
- c) seeding
- d) talk

- a) seeding
- b) butterfly
- c) raincoat
- d) flowers

- a) bee
- b) spring cleaning
- c) gardening
- d) umbrella

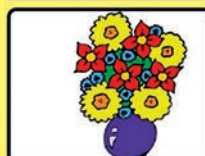
- a) umbrella
- b) bee
- c) gardening
- d) spring cleaning

- a) raincoat
- b) rainbow
- c) flowers
- d) butterfly

- a) blossom
- b) lamb
- c) bunny
- d) seeding

- a) planting
- b) raincoat
- c) flowers
- d) seeding

- a) flowers
- b) bee
- c) planting
- d) blossom

- a) gardening
- b) butterfly
- c) shower
- d) lamb

- a) grass
- b) umbrella
- c) rainbow
- d) bunny

TASK 4

Find and circle the words and number the pictures. Найди необходимые слова и пронумеруй картинки.

h	w	b	e	e	f	v	b	r	g	q	r	i	h	y
u	m	b	r	e	l	a	a	r	t	s	x	g	s	
g	t	u	e	g	o	q	r	i	a	n	p	m	h	b
l	b	t	z	x	w	i	a	n	s	p	r	k	u	x
k	l	t	i	f	e	i	i	b	s	y	i	s	f	t
l	o	e	y	n	r	q	r	o	x	o	n	z	y	m
f	s	r	e	f	s	e	w	w	f	t	g	v	n	p
v	s	f	r	x	j	o	r	a	i	n	c	o	a	t
m	o	l	x	l	e	a	s	t	e	r	l	y	u	d
r	m	y	s	e	e	d	i	n	g	s	e	a	r	z
y	u	k	k	t	z	z	x	q	f	h	a	r	x	b
j	d	r	i	x	m	v	t	c	p	o	n	n	v	u
r	g	a	r	d	e	n	i	n	g	w	i	w	o	n
m	i	p	l	a	n	t	i	n	g	e	n	v	s	n
z	t	i	q	b	l	a	m	b	k	r	g	f	a	y

1. gardening
2. rainbow
3. seeding
4. planting
5. blossom
6. shower
7. umbrella
8. raincoat
9. butterfly
10. grass
11. flowers
12. bee

TASK 5

Read the text and answer the questions.
Прочитай текст и ответь на вопросы.

SPRING

Spring is one of the four seasons. It comes after winter, and before summer. The first day of Spring is in March. Days begin to get longer, and nights begin to get shorter. The weather starts to get warmer. Rain showers come, which helps new plants begin to grow. Many baby animals are born in Spring. Look outside in Spring. What do you see?

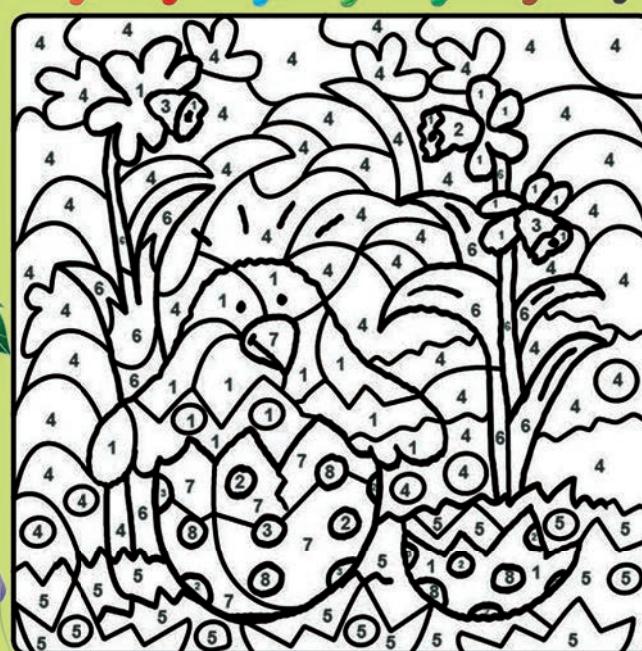
What seasons come before & after Spring?

What happens to days and nights in Spring?

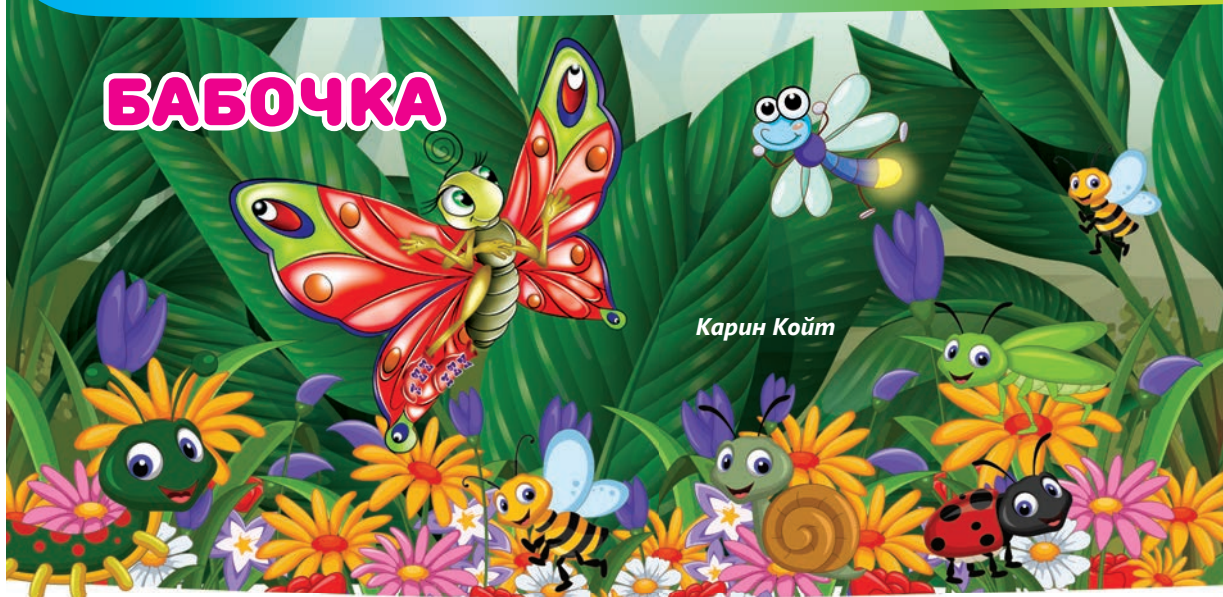
What is the weather like in Spring?

TASK 3

Color the picture using the code and see what you find. Раскрась картинку по номерам и увидишь, кто на ней прячется.

БАБОЧКА

Карин Койт

Долго в своем домике сидела бабочка, не желая показываться в обществе не в самом лучшем виде. Она вышла наружу тогда, когда у нее выросли крылья.

— Ах, какая красавица! — увидев бабочку, восхищенно зажужжали пчелы.

— Очень, очень хороша, — застрекотали кузнечики.

Услышав лестные слова, бабочка загордилась. Ей не понравилось, что возле нее находился какой-то невзрачный жучок и упорно смотрел на нее.

«Как смеет такое ничтожество смотреть на меня и сидеть около меня? — возмущенно подумала бабочка. — Стыдно мне находиться рядом с ним». Она взмахнула крыльями и полетела. Вслед ей всюду раздавались восторженные возгласы.

Бабочка кружилась и порхала, лишь изредка садясь на какой-нибудь цветок, чтобы передохнуть. Она наслаждалась тем, что все ею любуются, и летела все дальше и дальше. Так бабочка залетела неизвестно куда.

Уже смеркалось. Пчелы, жуки и разные букашки спешили закончить свои дела. Они так торопились, что даже не обращали внимания на бабочку. Она вдруг опомнилась, что ей тоже нужно домой. «Но где же мой дом?» — заволновалась бабочка.

Она медленно полетела назад и присматривалась. Похоже, на той поляне ромашки особенно почтительно кланялись ей. А вон там, у ручейка, стрекозы громко выражали ей свое восхищение.

Быстро сгущались сумерки и труднее становилось различать приметы, по которым искать дорогу. Вскоре совсем стемнело, и бабочка ничего не могла увидеть. Она опустилась на какую-то веточку и заплакала.

— Что с тобой? — кто-то участливо обратился к ней.

— Не могу найти свой дом, — пожаловалась бабочка.

— Не волнуйся, я посвечу тебе, — успокоил ее

тот же голос.

Бабочка вытерла слезы и увидела рядом с собой крошечную звездочку.

— Кто ты? — удивленно спросила бабочка.

— Я — светлячок, — представился тот, кому принадлежал нежный голосок. — Я буду твоим проводником. Следуй за мной, — продолжил светлячок.

Теперь бабочка не боялась. Она видела впереди себя светлячка, который словно фонариком подсвечивал ей дорогу. Наконец бабочка оказалась у своего домика.

— Большое спасибо тебе, — поблагодарила она светлячка. — Без тебя я бы пропала.

— Ну, что ты... Пустяки, — смущенно отнекивался светлячок.

— Нет, ты оказал мне большую услугу, — настаивала бабочка. — Но откуда ты знал, где я живу?

— Так я же — твой сосед, — сообщил светлячок.

— Правда? Но почему мы еще не встречались с тобой? — бабочка внимательно разглядывала светлячка.

— Нет, мы встретились сегодня утром.

— Разве? Но почему я не узнаю тебя? — продолжала удивляться бабочка.

— При свете я такой маленький и невзрачный, что не каждый заметит меня. Ты даже посмотрела на меня и поспешила отвернуться.

— Извини. Возможно, так и было, — виновато зашепеляла бабочка.

— Не переживай. Ничего особого не случилось, — сказал на это светлячок.

— Ах, какой ты добрый, — умиленно произнесла бабочка. — Наверное, потому и светишься. Спокойной ночи тебе, — попрощалась бабочка и вошла в свой домик.

«Какое счастье, что я не успела сказать что-нибудь обидное светлячку, когда рассердилась на него утром», — ложась спать, подумала бабочка.

ПОМОГИ БОЖЬЕЙ КОРОВКЕ
ДОБРАТЬСЯ ПО ДОРОЖКЕ ДО
ЦВЕТНОЙ ПОЛЯНКИ.

ПОДОЛАЙ ЛАБИРИНТ.

ПОСАДИ КВІТОЧКУ В ГОРЩИК -
ПОДОЛАЙ ЛАБИРИНТ.

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ
ПОДСНЕЖНИК.

ЧИЙ АПЕЛЬСИН БІЛЬШИЙ

В. Карасьова

Вийшов Мишко на двір з апельсином. І Валерик теж виніс апельсин, та такий великий, як два кулаки. Валерик любить, щоб у нього завжди все було найбільше й найкраще.

На лавочці сиділа бабуся Катя. Валерик підійшов до неї і запитує:

— Правда, мій апельсин більший за Мишків?

— Не знаю, — загадково усміхнулася бабуся. — Я помірю, тоді скажу.

Поки вона міркувала, Валерик свій апельсин з'їв. І Мишко теж з'їв. Тільки їли вони неоднаково. Валерик обдер із плоду шкірку й кусав його, як яблуко, а Мишко поділив на дольки й роздав по одній усім, хто грався у дворі. А собі залишив тільки дві.

Після цього Валерик витер рукавом сорочки рота й питає в бабусі Каті:

— Ви вже помірювали, уже можете сказати, чий апельсин більший?

— Помірювала, — каже бабуся. — Михайликів був у

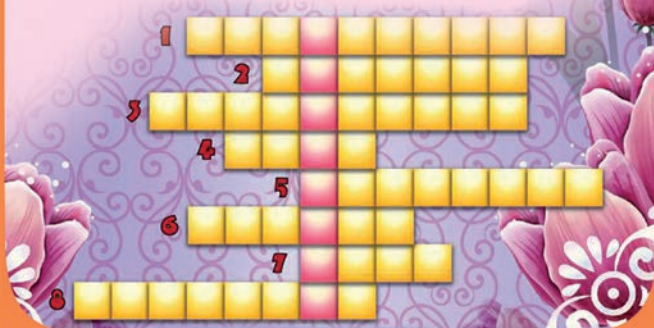
п'ять разів більший за твій. Його апельсин он скільки діток їли! А твого вистачило тільки тобі.

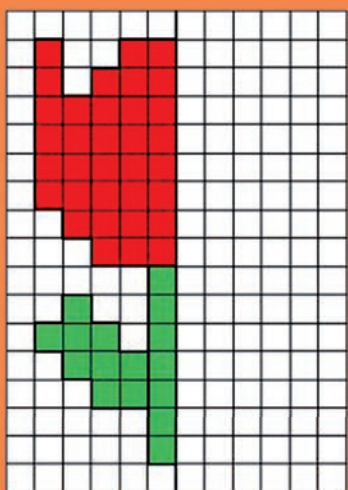
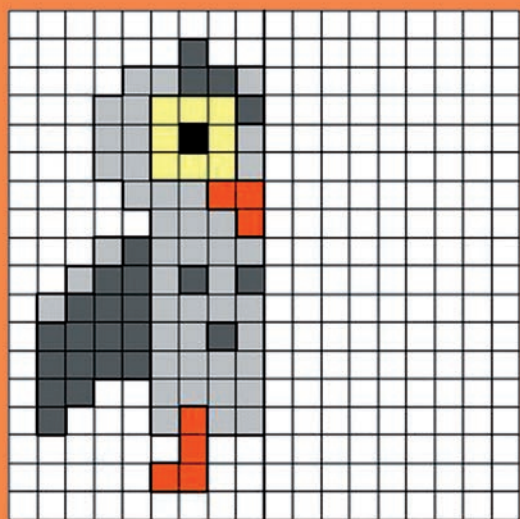
РОЗГАДАЙ КРОСВОРД І ДІЗНАЄШСЯ, ЯК НАВЕСНІ НАЗИВАЮТЬ ЖУРАВЛІВ, ЩО ПОВЕРТАЮТЬСЯ З ВИРІЮ ДОДОМУ.

1. Пташка ця маленька, Лагідна, сіренька. В небесах співає, Сонце зустрічає.
2. У білій одежині, В зеленій хустині Сумує край стежини Тонесенька дівчина.
3. Маю шапку, маю ніжку, Схожа я на сиріжку І стаю тоді в підмозі, Коли дощик ллє в дорозі.
4. Сірий, та не вовк, Довговухий, та не заєць, З копитами, та не кінь.

5. Прислухайтесь до шуму, З весною він іде! Щось тріщить, ламається, Скрегоче і гуде.
6. У зеленім колушці, В кістяній сорочечці, Я расту собі в ліску, Всім зірвати хочеться.
7. Хто перший скриню відкриває?
8. В коробочці сухенькій Сніжок лежить біленький.

ЯКОГО ПРЕДМЕТА БРАКУЄ В ПОРОЖНІЙ КЛІТИНЦІ КОЖНОГО РЯДУ?

ДОПОВНИ ЗОБРАЖЕННЯ – ДОМАЛОЮ ДРУГУ ПОЛОВИНКУ.

Микола Магера

Жили собі шпакі. Батько й мати годували пташенят, співати навчали. Якось шпачиха помітила в найменшого пташеняти чубчик, так його і назвали. Відтоді Чубчик так за-пишався, що почав зі зневагою ставитися до своїх братиків і сестричок. Одного ранку Чубчик почув спів соловейків, і так йому сподобалося, що й сам захотів так співати.

– Мамо, я хочу соловейком стати, – несподівано сказав Чубчик.

– Що, сину? – здивувалася шпачиха. – Соловейком треба народитися.

– А я хочу! – наполягав на своєму Чубчик. – Хочу навчитися так гарно співати, як солов'ї.

– Ця наука не для тебе, синочку, – промовила мати. – Ти навчися свистіти по-шпачиному.

– Набрид мені ваш свист! – гукнув Чубчик на весь сад. – Не хочу довіку вас чути!

– Схеменися, сину! – вигукнула шпачиха. – Хіба так можна про свій рід казати?

– Не хочу такого роду, де тільки свистять! – репетував шпачок. – Вас і люди не слухають.

– Не те говориш, сину, не те, – заплакала мати. – Якби ти весною прилетів сюди, коли снігу ще багато, та сів ось тут і засвистів, ти б побачив, як радо твій спів зустріли б діти й дорослі. Хіба наш спів гірший, ніж в інших птахів? Сину, сину, малий та нерозумний...

Довго повчала шпачиха сина-вередуна. Та Чубчик її не слухав. Змахнув крилами – і подався у садок. Побачивши найстаршого Солов'я, шпачок привітався і попросив:

– Соловейку, навчи мене співати по-своєму.

– Чого це тобі, юний шпаче, раптом захотілося по-солов'їному співати? – здивувався той.

– Бо набридли мені оті шпакі з їхнім свистом, – відповів Чубчик.

– Ще не чув такого, щоб птахи цуралися свого роду, – по-

важно промовив Соловейко. – Казали мені колись, що між людьми таке є: один може вивчити мови багатьох народів. Про птахів такого не чув. Що ж, коли тобі так хочеться, то залишайся. А за науку треба відробляти: щодня моїй Солов'їсі готуватимеш сніданок, обід і вечерю.

– Гаразд, Соловейку! – радісно свиснув Чубчик і полетів збирати гусениць Солов'їсі.

Цілу весну пробув у Солов'їному володінні Чубчик. І хоч Соловей був чудовим учителем, нічого шпачку не вдавалося. Він розучився свистіти по-шпачиному й не навчився співати по-солов'їному. Потім Чубчик навчався і в інших птахів, але вивчив лише «цінь-цінь», «кра-кра» й «жив-жив». Шпачкові здалося, що тепер він найрозумніший серед птахів.

Якось Чубчик побачив шпаків. Ті прощалися з рідним краєм до наступної весни, бо збиралися у вирій. Прилетів до них і Чубчик. Рідня впізнала його, кликала до гурту. Однак він з погордою глянув на батьків, братів і сестер, сів на вершечок осоки і заверещав:

– Фіють-фіють, кра-кра, тьох-тьох-тьох, жив-жив, кра, фіють, кра-кра-кра, цінь-цінь, кра!

Шпакі принишкли, слухаючи Чубчикове безглузде репетування. А коли той втомився, птахи так зареготали, що аж дерева затремтіли. Чубчик від сорому ледь не звалився з осоки. Він кинувся шукати захисту у Солов'я, але той сміявся, аж за боки брався. Тоді полетів до синиць, а в тих від реготу аж слюзи виступили на очах. Ще побіг до воронів, але ті від хихотіння лише каркали, а горобці від сміху не могли й слова вимовити. Присоромлений, осміяний, зневажений усім птаством, Чубчик повернувся додому.

– Що будемо робити, сину? – запитали батько й мати.

– Буду слухати вас.

– Хоч і пізно, але добре, що за розум нарешті берешся.

Ерік Б. Хеа

ДОБРЕ ІМ'Я

В одному місті жив юнак, якого звали Джоул. Нещодавно він закінчив коледж і отримав роботу каменяр. «Тобі потрібно обробляти не менше десяти кам'яних блоків на день», – попередив його бригадир, видаючи юнаку молот і зубило. Джоул був відповідальним і докладав чимало зусиль, але до обіду встиг виготовити лише чотири блоки. «Ти занадто багато з ними вовтузишся, – сказав бригадир. – Це ж лише каміння для фундаменту, не слід так ретельно його обтесувати».

До того часу, як пролунав свисток і робочий день закінчився, у Джоула було десять каменів. Проте він був незадоволений своєю роботою.

– Можна я залишусь і ще трохи їх обтешу? – запитав юнак у бригадира.

– Звісно, але пам'ятай: у нас не платять за понаднормову роботу, – відповів бригадир.

Так Джоул пропрацював кілька днів. Одного разу ввечері юнак прийшов додому і виявив у поштовій скриньці лист від начальника каменярні.

«Ми більше не маємо потреби у ваших послугах, – починався лист. – Просимо вас приїхати до

офісу завтра о дев'ятій годині ранку». Джоул був украй засмучений. Він старався, чому ж тепер його виганяють з роботи?

О дев'ятій годині ранку юнак був уже в офісі начальника. Тут були сам власник, містер Джонсон, а також його син, виконавчий директор підприємства.

– Мій син побачив вашу роботу й каже, що ви витрачаєте на неї занадто багато зусиль і часу, – сказав власник. – Якби ми так ретельно працювали над кожним каменем, то його вартість була б значно вищою. Бригадир каже, що попереджав тебе, але ти все одно залишався після роботи. Що ти можеш сказати у своє виправдання?

– Справді, сер, – відповів Джоул. – Просто мій девіз: «Як ви чинитимете з людьми, так і вони чинитимуть з вами». Мені подобається все робити до кінця, і я не хотів би, щоб мене звільнили.

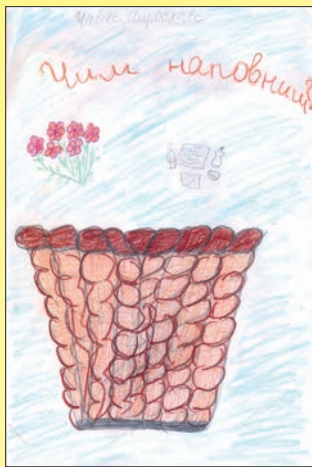
– Ні, Джоуле, ми більше не можемо розраховувати твої зусилля, – усміхнувшись, сказав містер Джонсон. – Ми пропонуємо тобі роботу в офісі.

– Дякую, сер! Я не підведу вас! – Джоул саяв від щастя.

Напевно, вас не здивує той факт, що незабаром Джоул сам став відомим архітектором. Намагайтеся вже зараз робити все від вас залежне, й одного дня ви зрозумієте, яке велике значення має добре ім'я.

Йосип Мацько

Мирослава Чайка

Міша Проданюк

Поліна Мовчун

Софія Вапельник

Ярослава Нижник

Андрій Приймак

Вадим Романцак

Валентин Грисенко

Валерія Чупіна

Владислав Коваленко

Евеліна Чухрала

Кароліна Гушевата

Настя Гордієнко

Олександра Кушнір

Тимофій Колчанов

Ксюша Заломська

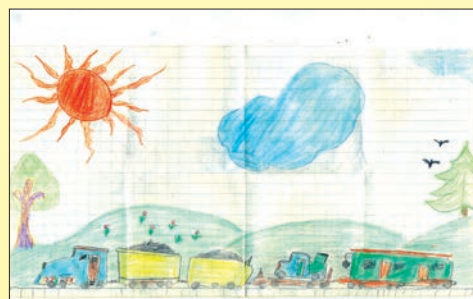
Єва Козлова

Адріан Чухрала

Настя Рибальченко

Богдан Кулінський

Луїза Куш

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.